

Ημερολόγιο ασημάντων 450: Το μόνο που θέλω να φάμε ναζί / Σεισμός στην Κρήτη & ωά φιδιών στη Σαλονίκη

Δημήτρης Τζουμάκας

“Μη με ενοχλείτε τώρα ονειροπολώ! Ό,τι λένε λέμε. Ό,τι μας δείχνουν πιστεύουμε. Εις Ένα Θεό! Πρέπει να βγούμε για λίγο έξω από το κάδρο...”

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

2 7.9.21 Δευτέρα. Σεισμός στην Κρήτη στο Αρκαλοχώρι 5.8 R. Ένας νεκρός εργάτης από κατάρρευση εκκλησίας. Ο Εγκέλαδος είναι εδώ, έπεσε το πατρικό του φίλου Ζαχαρία στο χωριό Ζίντα γεμάτο βιβλία μέσα. Ανησύχησα και για τον Ηρακλή. Τραγικό φινάλε στην τουριστική περίοδο.

- 47 νεκροί σήμερα στην Επικράτεια από την ασθένεια covid 19, πάλι στον ανήφορο

- Μπάνιο στη Βάρκιζα με το γιο μου, ο οποίος τελικά δεν μπήκε στο νερό. Μετά πήγαμε μια βόλτα με το αυτοκίνητό του στη Γλυφάδα. Παγκόσμια ημέρα Τουρισμού σήμερα για να μου δείξει τα μαγαζιά, τα εστιατόρια λουξ και τα καφέ που τον ενθουσίασαν και του θύμιζαν Σύνδευ. «Όλοι οι φίλοι μου», λέει, «όταν αναφέρονται στην Ελλάδα μιλάνε για Μύκονο, Σαντορίνη και Γλυφάδα». Χμ. Ίσως έχουν δίκιο ως επισκέπτες λέω, διότι βλέπουν τη χώρα ως τουριστική ατραξιόν. Εγώ βλέπω μία ιθαγενή αναισθησία, ένα εμπορικό αλαλούμ μέσα στην κρίση, κοκότες και σουσουδες στη Γλυφάδα με σάρπες και βραχιόλια που βροντούν, γεροπαραλιμένα με βοϊδίδια τζιπ που τα παρκάρουν παραβατικά πάνω στα πεζοδρόμια για να πάρουν καφέ σε πλαστικό ποτήρι. Από αυτό το κόρδωμα του νεόπλουτου, της φίρμας και της κενότητας προτιμώ την ανθρωπία στη Δεριγνύ. Κι αν ψάχνεις κάτι από αριστοκρατία πετάξου στην Κηφισιά όπου σώζονται ορισμένα αρχοντικά, εκεί επιβιώνει ακόμη μία τάξη αστών της παλιάς Αθήνας. Εδώ τι να δω; τις σταρλέτ της μικρής οθόνης που μαζεύονται στην παραλία «αυτή είναι famous», λέει η φίλη του Αντώνη και ο υιός αντιδρά εύστοχα αυτή τη φορά: «τότε αφού είναι διάσημη γιατί δεν την ξέρω εγώ ;».

27.9.1831 Δολοφονείται στο Νάυπλιο ο κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας

28.9.21 Τρίτη. Παγκόσμια Ημέρα κατά της λύσσας. Αγορά τριών συν μία φρεγατών για το πολεμικό μας ναυτικό από τη Γαλλία και συμφωνία αλληλοσπέρριξης σε περίπτωση εχθρικής απειλής. Η χώρα εξοπλίζεται κι αυτό πρέπει να μας χαροποιεί. Προσωπικά ως γαλλόφιλος, φραγκο-φώνος και λάτρης του πατέ φουά, μου αρέσει η συμφωνία διότι η καπμένη Γαλλία θα μαζέψει λίγο τη ζημιά που της προξένησαν οι αναξιόπιστοι αυστραλοί και εμείς εξασφαλίζουμε τα νώτα μας με το πρόθυμο Παρίσι από κοντά. Από πρώτη ματιά φαίνεται λοιπόν σαν μια πολύ θετική κίνηση που ίσως βοηθήσει να μαζευτεί λίγο ο κακός γείτονας. Βέβαια ο καλός μας πρωθυπουργός βρίσκει την ευκαιρία να υπερθεματίσει επαναλαμβάνοντας συνεχώς ότι «θωρακίζονται τα

Η Κινέζα Κλόε Ζάο που κατέκτησε φέρος το Όσκαρ Σκηνοθεσίας για την ταινία «Nomadland» και έγινε η πρώτη Ασιάτισσα που κέρδισε το συγκεκριμένο βραβείο

σύνορα της Ευρώπης» λες και ζήτησαν κάτι τέτοιο το Βουκουρέστι, οι Εσθονοί, οι Φλαμανδοί, οι Βίκινγκς και οι βοσκοί των Πυρηναιών.

Από την άλλη σκέφτομαι ότι αν ο μη γενοίτο μπλέξουμε σε καμιά συμπλοκή πιο γρήγορα κι από τους γάλλους θα καταφθάσουν άλλοι παγκόσμιοι παίκτες πρώτοι και καλύτεροι οι αμερικάνοι. Και μέχρι να πάρουμε τις φρεγάτες το 2025 αμφιβάλλω αν θα ζει ο φιλοπόλεμος Ερντογάν κι ο ειρηνόφιλος ημερολογιογράφος. Βέβαια μπορεί να βρεθεί κανας χειρότερος σουλτάνος, αλλά χειρότερος ημερολογιογράφος αποκλείεται.

Και τέλος το πιο σοβαρό: Ποιος θα πληρώσει το μάρμαρο; 10 δις είναι αυτά. Ολίγον τσουχτερό. Ασφαλώς όχι ο κ. Κόκαλης, ο κ. Μυτιληναίος, ο κ. Περιστέρης ή η κ. Βαρδινογιάννη για τους οποίους η τύχη τους (διάβαζε η λαοπρόβλητη κυβέρνηση) μόνο γι αυτούς δουλεύει

- Σινεμά σε ταράτσα συλλογικότητας στα Κάτω Πατήσια. Nomadland της Κινέζας Chloe Zhao (χρυσό Λιοντάρι Βενετίας 2020). Η σκληρή πραγματικότητα των μεσπλικών οι οποίοι ζουν σαν νομάδες σε τροχόσπιτα και βανάκια, κυνηγώντας ευκαιριακές δουλειές όπου υπάρχουν, σχηματίζοντας στο μεταξύ προσωρινές κοινότητες στη μέση του απέραντου αμερικανικού πουθενά. Δομική θέση της ταινίας να μετρήσει προσεκτικά την απόσταση ανάμεσα στο να είναι κανείς μοναχικός από το να είναι έρμημος. Όλα είναι μια ασταμάτητη διαπραγμάτευση του ανήκειν, με το χώρο

και το χρόνο σε μια κατάσταση διαρκούς ρευστότητας και το μόνο αντίδοτο είναι η αντικατάσταση του αντί από ένα «see you down the road».

28.9.1825 Ο Καραϊσκάκης καταστρέφει στον Κραβασαρά τουρκική στρατιωτική δύναμη.

29.9.21 «Μα τις λες;» μου λέει ο φίλος πωλητής μπανάνας από το Εκουαντόρ στη Λαϊκή Αγορά της οδού Φυλής «τι αγορές караβιών και πράσινα άλογα. Του χρόνου οι τούρκοι θα ρίξουν 25 καινούρια πολεμικά πλοία στο Αιγαίο. Μας πουλάνε υπερπατριωτισμό γι α να κάνουν μπίζνες αυτοί και οι έμποροι όπλων. Αυτά δουλεύουν σήμερα: όπλα, ναρκωτικά και πορνεία (είμαστε στο σωστό δρόμο). Αν θέλανε να κάνουν πολιτική οι δικοί μας θα λέγανε στον Ερντογάν έλα εδώ γείτονα πενήντα-πενήντα τα γκάζια και τα πετρέλαια όπου υπάρχουν και ξέχνα τους γάλλους και τους συμμάχους που θα μας πάρουν και το νερό στο τέλος. Αλλά πού μυαλό;» Πού μυαλό λέω κι εγώ...

- Μη με ενοχλείτε τώρα ονειροπολώ! Ό,τι λένε λέμε. Ό,τι μας δείχνουν πιστεύουμε. Εις Ένα Θεό! Πρέπει να βγούμε για λίγο έξω από το κάδρο. Διότι αν μείνεις μες το κάδρο χωρίς προστατευτικό δίκτυο στην κήλη, χωρίς στυτικά δισκία, χωρίς ομάδα, χωρίς γκόμενα-ο, χωρίς να ξέρεις πιάνο και τα windows καλά, χωρίς να παίζεις τάβλι ή μπακαρά, ή να παίζεις στα δάχτυλα ξένες γλώσσες όπως η γερμανική, η τουρκική, η αράπικη, η μογγολική και η σολομωνική θα υποφέρεις από οσφυαλγίες και ψυχαλγίες γενικώς.

- Το αυγό του φιδιού. Νεαροί φασίστες με ρόπαλα και ναζιστικούς χαιρετισμούς εξορμούν μέσα από τα σχολεία στη Θεσσαλονίκη κι επιτίθενται σε διαδηλωτές. Έπρεπε να περάσουν οκτώ χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και ένας χρόνος από την καταδίκη της χρυσής ορδής, για να αποδειχτούν οι πραγματικές διαθέσεις των φασιστοειδών πάσης κοπής που παρεισέφησαν στα σχολεία. Είναι απίστευτο πως παρουσίασαν τα μίντια τα γεγονότα: «κουκουλοφόροι επιτέθηκαν σε κουκουλοφόρους!» Χρειάστηκαν αρκετές ώρες για να μάθουμε και να καταλάβουμε τι έγινε. Ο φασισμός είναι εκεί έξω. Ο φασισμός είναι στα σχολεία, είναι μέσα στα κανάλια, είναι μέσα σε μας τους ίδιους. Γι αυτό ας μείνουμε καλύτερα μόνοι μας να προφυλάξουμε τους άλλους από το φασισμό μας. Ή ας ενωθούμε με τους γείτονες για να τον τσακίσουμε και να τσακιστούμε. Το μόνο που θέλω είναι να φάμε ναζί (στους τοίχους των αθάντων Εξαθλιών.)